

6

העתקת המכתב שנכתב על ידי בפולין ב 6.6.43
והוספת בסוגריים תקונים והשלמות

בנימין יערי

23.5.84

אליזה ושלמה ולד יקרי ! (עליזה דודתי ושלמה בן דודי
שעלו לישראל לפני המלחמה)

היום 6/6.43 אני בנימין ואבי משה ולד חים עד אחדים (הנותרים בחיים)
מכל המשפחה. כבר 9 חדשים נסו • (נסעו-נשלחו) קרובנו אל תרבנקה
(מחנה השמדה טריבלינקה) אמי ואחי יעקב משידלוביץ (עירה שידלוביץ ע"י
רדום שבה חיינו לאחרונה) והאחרים (ויתר בני משפחה) מטומשוב מאז •
(עיר מולדתו של אבי)

לפני 5 חדשים היו אצלנו חוה ואסתר אמה שלומה (חוה בת דודתי ואחות שלומה
גרה, היום בכפר סבא ואמה אסתר שהושמדה באושוויץ) (אסתר אם שלמה ולד הגר
היום בשדה ורכורג ועלה ארצה ב 1938) היו אמנו (אתנו-אצלנו) בשידלוביץ
2 חדשים והם הלכו (נשלחו) לעבודה (למחנה עבודה) אל פיונקי ואת אבי ואותי
נוסע הגורל (מוביל הגורל) מעיר לעיר, מכבר לכבר (מכפר לכפר) יש אנשים
טובים, שהם מחזרים אותנו, אבל הכלל מר מעור (רב הפולנים אינם עוזרים
ורעים אלינו) והוא (רב הפולנים) שמח בגורל עמנו (שמחים מהשמדת והרג היהודים)
חיינו מר (מרים) מעור, אבל הפצים (חפצים) אנחנו לחיות אחרי המלחמה לכדי
(כדי) לנקום את גורל העם אל הגרמנים (בגרמנים) וגם אל רב הפולנים (וגם
לנקום כרב הפולנים הרע אלינו) ועתה אין לנו מקום להיות (לגור-להסתתר)
אצל אנשים (האוכלוסיה הפולנית) ואנו צריכים (נאלצים ללכת) אל היער ושם
עם (על) חרב לחיות.

אפשר נחיה לראות אתכם ואם לא שלום אלכם.
(אולי נשאר כחיים ונתראה ולא אנו נפרדים מכם בשלום)
אבל נזכרו הנקמה אל שונינו מותרה להיות גדולה מעד (אבל תזכרו אתם שחייבים
בנקמה גדולה מאד בשונאי עמנו) והעם הישראלי עם רוצה לחיות ועם (ואם) לא
חפץ שפעם שני יהיה כמה אצלנו (שהשוואה לא תחזור על עצמה) ומה היה לעם
(ליהודים) בפולניה זה אני לא יכול (מסוגל) לכתוב, זה היה הרכה ויותר
רע ממות, מותר הוא להיות (חייב העם היהודי לחיות) כמו עמים אחרים, עם לבדו,

עם אדמה (עם אדמתו), עם צאבה (עם צבא שלו) ורק מחשבו בעד מולדתו (ומחשבת
העם בעד מולדתו) אני בעד (בשם) העם הנהרג מבקש (פונה בבקשה) מאחי (מעמי)
עבודה עד בלי די בעד מולדתו, כי ארץ-ישראל היה תקבתנו עד הרגה האחרונה,
(תקותנו עד הרגע האחרון בחיינו) וכרגה האחרונה (ברגעים האחרונים בחיינו)
ראינו מה רעו היו דרכנו (כמה רעה ולא נכונה היתה דרכנו בגלות).
יש עוד הרכה לכתוב, אבל לכנו ונשמה שלנו חולה, ומצלנו אין די לכתוב כי
אנחנו אחדים מהכלל (כי אנחנו אבי ואני רק בודדים שנשארו מכלל המשפחה והעם)

אני שולח ברכה לארצי (לארץ ישראל) ולאחי הישראלים ולכל קרובי.

האחד מהאחרונים בנימין ולד

היום שם שלנו (השם המופיע בתעודות המזויפות שלנו)

סתניסלו ותדעו שסקלסקי

צלם אנדענקונג זענדען וויר אונזערע 2 כילדער
(למזכרת שולחים אנו 2 תמונות שלנו)